

Előfizetési feltételek.

Egész évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt 50 kr.
Hivatalok, községek, köz-
népki jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.
Italmérők és korcsmárok
részére az Italmérők
Közlönyével együtt
egész évre 4 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközölendők.

Egyes számok 10 kr. jával
kaphatók a kiadónál.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

HIVATALOS KÖZLÖNYE

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
több-zúriért 1½ kr. fize-
tenél. Bélyegdíj minden
egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRREN

minden 3 hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőrodák, előfizetők
vagy gyakori hirdetők
tetemes díjkezdményben
részesülnek.

kéziratok a szerkesztőséghez (Belpiacz, Samarjay-féle há-
z. I. em.) küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
Felelős szerkesztő: Dr. SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Főtér, 8. szám alá) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Retuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

A béke érdekében.

Mikor az iskolás gyerek megdühödik mesterére, az ablakát töri be, vagy házanak falát pingálja be száraz fejjel, bizonyára nem tanárja, hanem saját photographiájával. Ez jut eszünkbe akkor, midőn sajnálatlaltal tapasztaljuk, hogy az elégedetlen elemek nem régiben ismét gyermekes életjelt adtak magukról, sőt szereplésüknek bizonyos komoly színezetet igyekeztek adni, s a tapasztalatlanok talán fel is ültek s harci riadótt hallottak ott, hol csak egy gyermek síp rimázkodott.

Sajnáljuk az ilyen incidenseket, mert ha szűkebb körben is találunk viszhangra az éretlen hangok, mindenesetre azon kívánatos béke megbontásával járnak karöltve, a mely a közügy egészséges fejlődéséhez okvetlenül megkívánatik.

Nem tartozunk azok közé, a kik önimádatba esnek s önmagukat helyezik oly magas piedasztra, a melyről mindenkit lenéznek, a melyen olyan balhiedelembe esnek, hogy egyedül ők sáfárjai az igazságnak, a közmorálnak, a tisztességnek, hazafiságnak, tudománynak, irodalomnak, nem helyezük mi magunkat a nagyság azon világába, hogy párhuzamot vonjunk magunk és a világ legnagyobb szellemei, mint Kosuth, Deák, Széchenyi, Hegel stb. között; nem tartozunk azok közé, akik egyszer-egyszer nagyokat rugnak a társadalom oszloposai közé, aztán hétszám mosakodnak, hogy gyermekcsinjuket jóvátegyék, nem tartozunk azok közé, kik olyan kétes állításokkal élnek,

a melyek hasábokra menő magyarázatokat igényelnek, hanem azok közé tartozunk, kik a társadalom békéjéért harcolnak, kik igyekeznek minden ellentétet elsimitani, a vármegye és a városok testvéri egyetértését ápolni, a polgári eszmét és demokráciát fejleszteni, a culturát, közgazdaságot, közéletet előmozdítani s a nemes célokért küzdeni olyanokkal egy téren, a kik nemcsak hanggal győzik, de tetteikkel is lépten-nyomon bebizonyítják, hogy a társadalom javát akarják s arra képezek is hatni.

Nem is szorulunk ezen egészséges irányzatban olyan önvédelemre, a melyet csak a hibájának tudatában elő ember szokott igénybe venni, úgy mint a tolvaj, kőről senki sem tudja, hogy lopott, de az örökös önvédelem által sodorja magát az alapos gyanuba. Mert hányan vannak, akik örökös aknamunkában fáradoznak s ha áldatlan munkájuk egyszer-egyszer felszínre jut, csak az önvédelemben találják menekvést. Mi ezt a rendszert nem fogjuk magunkévá tenni soha! Nyílt, őszinte fellépés fog bennünket továbbra is jellemezni s elvtársainkat nem fogjuk többre becsülni, mint ellenfeleinket ha azok az igaz s jóért való küzdelemben valami nemeset produkálnak.

Mentek leszünk ezentul is a sötét gyűlölködéstől s ostoba hírlapi cikkek nem komoly helyről jöve nem fognak bennünket továbbra sem egy áldatlan utra; a gyűlölködő marakodás útjára elragadni.

De viszont legbekéesebb irányzatunkban sem fogjuk tűrni azt, hogy a közjólét fejlődése által megkívánató béke rendszeresen

és szakadatlannal megbolygattassék. Ha látjuk hogy a viszonyok már ennyire elfajultak, akkor kezünkbe fogunk ragadni minden fegyvert s el fogunk követni mindent hogy az áldatlan gyűlölködést létiporjuk s győzelmünk reményében fogunk a harc-térre lépni mindig, mert zászlónkon az igaz-ügy jelszava lévén írva, a tisztességes, becsületes, a nemes, a közügyért küzdő igaz férfiak nagy táborában fogjuk magunkat találni.

Az erőhöz tápot nyerünk még inkább, ha látjuk azt, hogy a gyűlölködés nemcsak a nyilvánosság organumaiban, hanem a magánélet terén is jelentkezik, a hol a rágalom, intrigua, hazug gáncs s más sötét szellemek dolgoznak az egyéni becsület, existentia ellen, sőt a vakmerőség gyakorta a privát élet szentélyéig is tolokodni merészkedik.

Mind ezek az irányzatok a társadalmi béke és a biztos fejlődés felforgatásához visznek, s meg nem állhatjuk, hogy ezek ellen, egy egészségesebb fejlődés érdekében óvást ne emeljünk.

Tiszolciak vendégszereplése.

Tiszolczi panszláv köréi itthon Gömörme-gyében a sajtó éber örködése által, fékentartatván, panszláv üzemeknek egy új terrenumot igyekeztek keresni, a szomszédos Zólyom megyében. A sajtó azonban ott is éberül örködve, leleplezte a panszláv társaságot, s hírlapírói kötelességüknek meg nem felelnék, ha a leg-újabb panszláv összeseregletéről nem adnánk hírt.

A panszlávok legújabb találkozási helyül Breznobányát választották, a mely város a pan-

TÁRCSA.

NEOGRÁDY MÜTERMEBEN

(A „Gömör” eredeti tárczája.)

Olyan időszakban jártam Budapesten, midőn a művész-világ és műpártoló közönség figyelmé a nemzeti salon megnyitla felé ott irányozva. A nemzeti salon a magyar képzőművészek otthonául lett megállapítva a József körút egy pompás palotájában, melynek homlokzatán nemzeti lobogók, és este izzófényű szemkaprázó villamos lámpák teszik figyelmessé a járókelőt, hogy álljon meg pár pillanatra, s forduljon be a nemzeti salon termeibe.

A magyar művészet diadala tárul fel előttünk képsorozatokban. Látjuk, hogy magyar szellem geniusza életteltjes formában beszélt, hogy immáron ő is létezik, — virágozik s tul van a kezdet nehézségein; hogy azon a téren is diadalmasan halad eszménye felé, a melyen, hogy haladni egykor képes legyen: nagy Széchenyi alaposan kétségbe vonta.

Most már a czáfolat teljes! Mert míg a magyar képzőművészeti csarnok őszi és tavaszi tárlatain, a melyek nemzetközi jeleggel rendeztetnek, — a magyar művészet bátran kel birokra és versenyre a külföld jeleseinek alkotásaival, addig a magyar salon a speciell magyar művészet meleg ápolását új és új kiállításokkal eszközli és tesz illetén tanúságot, hogy a magyar művészet milyen magaslaton van.

A nemzeti salon első kiállítását végig élvezve a nemzeties érzés élénk lelkesedésével, — szemem a sok kép között egy finom kivitelű aquarelle vadászkepen akadt meg.

A modor, az irány, a compositio élénksége a helyzet illusztrálásában, — a vadászjelenet háttéréül szolgáló tájkép hangulatteljes, megkapó hűségű rajza Neogrady Antaira, vármegyénk szülőltjére emlékeztetett.

A művészek a képre festett kézirása ebben megerősített. — Neogrady tehát megfelelt a béléje vetett bizalomnak. Az aquarellenek positiot vivot ki a magyar művészet világában is.

Képeit azonban már korábbi időből is ismerem, ez azonban még csak jobban vonzott, hogy Erzsébet körút 38. szám alatt levő műtermét nyomban felkeressem.

Pár perczel később már a műterem ajtaját kopogtattam.

Nem az obligat »szabad» fogadott. Mert hát a művész műterme rejtezt szentély, a hová csak a kiváltságos embereknek szabad bejutni. — A szabad helyett tehát egy hársány »ki» fogadott. Mit felelhettem egyebet, mint hogy a festők egyik ártatlanabb fajtájú üldözője. Ebből azonnal megértette, hogy egy journalista akar nála lábatlanzkodni. Az ajtó ki is pattant azonnal, s Neogrady jóleső mosolya fogadott.

Csakhamar belemegedtem a tanulmányokba.

Az első dolgom volt a függönyök mögé kandikálni, hogy nem bujtattott-e el valami csi-

nos modelt a meglepett művész ur?! Ő az ilyen gyanúsít ellen ugys mint derék házassamber nevetve tiltakozott; de az általa kultivált zsaner nem is kívánja a meztelen testet, — mjhahogy Neogrady a tájképpel combinált életképeket műveli. — Ez az irány egy házassművészre minden- esetre keveseb veszedelmes, mint a Makart féle.

Aztán egy röpké pillantást vetettem a kész és készülő munkákra.

Azonnal tisztában voltam, hogy ő az aquarell képeket dominálja, de ezek mellett jelesen fest. Az e hó 25-én megnyitló nagy nemzetközi tárlaton 6 képpel fog a művész versenyezni. Ezek közt 4 darab aquarelle. Az utóbbi festészeti modort Neogrady kedveltette meg Magyarországon, kinek képei nagyon keresettek furi körökben, s ő Felseje is több képet vásárolt már tőle, s egy a budai királyi palota zöld szalonjában ekesíti a falat. Csáky Albin volt miniszter a fiatal művész műtermét szintén meglátogatta, s az aquarellek annyira megnyerték tetszését, hogy Neogradyt elvitte magával midszenti kastélyába, s ott a természet után lefestette a kert egy részletét játszó gyermekeivel, a háttérben kiemelkedő romantikus fekvésű kastélyal.

Ezt a feladatot is annyi avatottsággal oldotta meg, hogy a festészeti mester iskolában rendszeresített aquarelle tanszékve Neogrady Antalt nevezte ki. Így lón a fiatal művészből mester a szó legteljesebb értelmében.

Neogrady a kiállítási képekhez a természet részleteit mind Gömörben szedte össze, s a kiállítás megnyitla után leírásukat részletesen fog-

H I R E K.

szlávizmus vádját magáról lemosta az által, hogy nemrégiben polgárai közül 30-nál többen a „Felsőmagyarországi közművelődési egyesületbe” tagokul beléptek. Ez a tény a közvéleményt megnyugtatta, s a figyelmet Breznobányáról elterelte. Kaptak ezen a panszlávok, s műkedvelői előadás címén, október 28-án panszláv kongresszust rendeztek. — A tiszolciak persze nem hiányozhattak, kik itt találkoztak a zólyomi, turóczi, és lipői panszlávokkal. A jelenlevők mind piros- fehér- kék inget, a panszlávizmus elfogadott jelvényét viselték. Maga a színelőadás a magyarság gunyolódásából állott, s előadás után a kolo hangjai, s panszláv izü dalok mellett mulatott a díszes társaság. Persze a zamatos diktók sem hiányoztak, a melyek mind a magyarság gyalázását foglalták magukban. A terem csak úgy rengett a »Nazdar, zsi-vio, és slava» ordításoktól, melyek a szónokokat annyira fellekesítették, hogy székekre és asztalokra ugrálva szónokoltak és lelkesítették a jövőbeli »Tótország» mielőbbi létesülésére a szarnok magyarok pusztulására.

A tiszolci panszlávok e kirándulása és vendégszerelése egy újabb bizonyíték, hogy milyen éberül kell figyelni rájuk, s mennyi rafi-neriával dolgoznak, hogy a hatóságok figyelmét kikapasszák. — Jegyezzék meg azonban a panszlávok, hogy bármennyire is igyekeznek a titoktartás leple alatt »dolgozni», a sajtó és a magyar társadalom éber őrködése a leplet mindég megfogja találni és lefogja rántani, s legyenek meggyőződve arról is, hogy az a bámulatra méltó alkotmányos türelmességnek, mit a hivatalos Magyarország velük szemben tanusít, vége szakad, s akkor bár lassu léptekkel haladt Justitia a sújtó büntetés osztásához, de gyakorolt türelmét a büntetés súlyával fogja pótolni.

Színészet.

Bátos és a közönség mindinkább megvan-
nak egymással elégedve. Bátos jó, élvezeteset
nyújt, a közönség pedig pártfogásával viszonyozza
a színészek igyekezetét.

Szombaton a »Fanchon asszony leánya»
című operettet játszottak telt ház előtt; a friv-
volitás, mely a darabban kifejezésre jut, nem a
mi közönségünk izlésének való. Az ilyet mi nem
széltük pirulás nélkül megnézni. Az előadás kül-
lönben jó volt, a szereplők pompásan játszottak,
Percezel Mari, Bera Róza és Lorándy Tivadar
igen szépen énekeltek.

A mult vasárnap előadott »Dadni uszorás»
hogy nem érte el a kellő sikert, annak nem szí-
nészeink, de a szerző volt az oka.

Kedden a szép irályú »Dolovai nábob le-
ánya» került színe jó előadásban.

Szerdán »Denevér» (Bőregér) francia ope-
rette adatott elő teljes sikerrel.

Csütörtökön a híres »Charlie nénye» angol
bohózat kitűnő előadása gyönyörködtette a nagy
számban összegyűlt közönséget.

Pénteken közkívánatra a »Suhanc» operette
adatott elő, nem nagy, de igen előkelő közön-
ségnek s színészeink is oly remekül játszottak és
énekeltek, hogy a valóban műértő közönség taps-
viharral adott kifejezést tetszésének.

Szombaton »Szegény Jonathán» operette
vonzott meglehetősen számú közönséget a szin-
házba, s a kik eljöttek, nem bánták meg, mert
élvezetes estét töltöttek el.

A mi derék Bátosink csak haladjon a meg-
kezdett övényen, s akkor a közönség is kitart
mellőtte és érdemeit pártfogásával méltatja.

Juk adni. A discretió kötelez bennünket, hogy
míg a nyilvánosság előtt meg nem jelenik, leírás-
ukat mellőzzük; annyit azonban elárulhatunk,
hogy a hatás megkapó lesz.

Még azt is elárulhatjuk, hogy az egyik élet-
képen a művész magamagát örökítette meg.

A műterem egyik oldalán a »Magyarok be-
jövételének» aquarelle, kicsinyített, de azért még
mindig elég nagy arányú másolatait láttam. A
nagy körképnek két nagy csoportját festi most
aquarelleba Neogrady.

Az egyik csoport Árpád és a vezérek ka-
rát, a másik a táltosok, kúrtósok, igriczek háló-
adó Aldezatbemutását tünteti fel megkapó hü
másolatban. A milleniumi kiállítás idejére ezen
két másolat után fog elkészülni az aquarelle
le nyomtat, melyet Morelli fog kiadni. Ez a meg-
kapó két kép előreláthatólag nagy keresletnek
fog örvendeni, — s mi büszkének lehetünk, hogy
Gömör megye szülőite is közreműködött a mű-
ben, mely hivatal van, hogy lelkesítő interpre-
tator legyen minden magyar embernek egy el-
mult ezredév dicső kezdetétől, s buzdító egy új
ezredév lelkes megkezdéséhez.

A látottak felett öröme gyulva, azzal vál-
tam el, hogy őt (Neogradyt) a megye rokonszenve
fogja kiérni működésében.

Sz. Ö.

— Éljen a királyné! Hétfőn, 19-én lesz fel-
sleges királyasszonyunk nevenapja. — Bánatában
elmerülve, a visszavonultságban keresi vigaszát.
De nem tudja megállani, hogy még örökös gyá-
szában is fel ne keresse szeretett magyarjait. Így
jött csak nemrég Budapestre, a nagy udvari ün-
nepre, hagyományos szeretettel fogadva nagyai
hódolatát! E kivételes kitüntetés nemzetünknek
és megpecsételője annak, hogy a magyar nemzet
Királyasszonyán imádatással csüng, s Felséges
Asszonyunk ez imádatot nemzetünkért való raj-
ongással viszonyozza. Azért e napon a magyarok
millióinak kebléből tör fel a kiáltás: Éljen a ki-
rályné!

— A gömör-megyeyi agrársz egyesület f. hó 15
és 16-án tartotta kölyök és elegyagár versenyt
a dobriai fensíkon. A kölyökversen 1-ső díjat
Ragályi Kálmán úr Tigris nevű vörös agara, a
2-ik díjat Hámos Aladár úr Kedves nevű agara,
az elegyverseny 1-ső díjat Repeczky András úr
Kisasszony nevű fehér agara, a 2-ik díjat Hámos
Aladár úr Kedves nevű agara nyerte. Társaság
mindkét napon nagy számmal volt a versenyen-
ken, kik részint lóháton, részint kocsirol élvez-
tek e szép sportot. Körülbelül 25-30 kettes
négyes és ötös fogat élénkítette a vidéket — Az
idő rendkívül kedvezett. Verseny végén sikerült
társas vagyora volt a rimaszombati casino ter-
mében, melyet táncz követett, s csak a reggeli
órákban ért véget. Ott voltak: Bornemisza László-
né, Irányi Istvánné, Kubinyi Gézáné, Hámos
Zoltánné, Mária Asszony Lászlóné, Hevessy Bertalan-
né, Farkas Zoltánné, Putnoky Mórné, Marton
Jánosné, gr. Almásy Artúrné, Török Gyuláné. —
Lányi Margit, Kubinyi Margit, Fáy Margit és Lenke,
Farkas Mathild, Hevessy Mara, Izsépy Ida, Török
Ara urhölgyek. — Továbbá Bornemisza László
alispán, Kubinyi Géza, Hámos Zoltán, Mária Asszony
László, Farkas, Zoltán Putnoky Mór, Marton János,
gr. Almásy Arthur, Török Gyula, Mária Asszony
Barna, Hámos Aladár, Mária Asszony Gyula, Szabó
Nándor, Szelezcky Zoltán, Izsépy Dezső, Bornem-
isza Elemér, Szelezcky Árpád urak.

— Egy főherceg Gömörben. Megemlékez-
tünk a mult számunkban, hogy Otto főherceg
Andrássy Géza grófhhoz a betleri vadászatokra
f. hó 15-én Gömörbe érkezik. Mint most sajná-
lattal értesülünk a kitüntető látogatás Otto fő-
herceg betegeskedése folytán elmarad, s a bet-
leri parforce-vadászatok így nélküle fognak meg-
tartatni.

— Az angyalokhoz költözött. Alig látott nap-
világot, alig részesült az élet csecsemőnek szánt
örömeiben, alig örvendeztette meg szülőit ked-
ves mosolyával, már is elköltözött a angyalokhoz
a kis Gyulácska, gyászba borítva szülőit dr. Fer-
nét Gyulát és neje született Diószeghy Pirokka
urhölgyet. A gyászoló szülőket és rokonokat vi-
gasztalja meg a résztvevők nagy serege. Az el-
hunyt kised temetése f. hó 18-án d. u. leend.

Andrássy Dénes gróf, vármegyénk ösmert
jótékony főura, a liberális eszmék bajnoka, uta-
sította uradalmi kormányzóját, hogy hívja meg
Kossuth fiait atyjok szülőföldjére, Monoknak látog-
gatására, Kossuth Ferencz a megfeszítelő meg-
hívásnak legközelebb fog eleget tenni. Monokon
néhai Andrássy György gróf kastélyát bocsájtot-
ták rendelkezésére, valószínű azonban, hogy azon
házban fog meghálni, a hol megdicsőült atya
született.

— Egyetemi ifjúságunkról. Folyó hó 2-án tar-
totta a »Gömör-megyeyi egyetemi ifjúsági kör-
alakuló gyűlést. A tisztikarba megválasztottak:
Elnök Dapsy Viktor o. h.; alelnök Csesznok
Pál o. h.; titkár Harmatzy Loránd j. h.; jegyző
Törköly László j. h. pénztáros Báthory Andor
b. h.; ellenőr Novák Béla j. h.; háznagy: Glau-
f Pál j. h.; bizottsági tagok Bodor Dezső b. h.,
Hédervári Lehel j. h., Netkovszky Ernő b. h.,
pótbizottsági tagok: Netkovszky Albert b. h.,
Raisz Dezső m. e. h.

— Főispáni beiktatás. A szomszédos Borsod
vármegyében f. hó 18-án fog végbemenni nagy
ünnepegyességgel Miklós Gyula főispán beik-
tatása.

— Haladunk! Rakottyai Lajos jóhírű könyv-
kötőnk (kinek üzlete a főgymnasium mellett van)
dúsan és czélszerűen berendezett műhelyébe leg-
utóbb egy tűzaranyszó gépet szerzett be, mely
czélszerű géppel bármely diszmunkát és gyász-
koszoru szalagra való betűk nyomtatását arany
vagy ezüsttel, gyönyörűen és tartóssággal jótállva
készít. Ajánlják a közönség figyelmébe.

— Halálozás. Özv. hanvai Hanvay Miklósné
szül. baraczházi Capdebő Antónia ez évi novem-
ber hó 12-én Budapesten meghalt.

— Egy haladó város. A magyar villamosági
résztvénytársaság által Egerben bevezetett villamos
világítás a megyei és városi hatóság jelenlétében
a mult héten adatott át rendeltetésének. A vilá-
gítás felette fényes és városzerzte nagy feltűnést
keltett. Vajjon nem találhatna-e Rimaszombat
buzdítást Eger példájában. Vagy talán Rimaszom-
bat örökké holdkőrosó kíván maradni, s a hold
szivességére bizza utasít.

— Előmunkálati engedély. Szontágh Miklós
dr., Krompecher László és Krompecher Kornélnak
a Poprádtól Uj-Tátrafüredig és innen egyfelől
Tátra-Lomnicz irányában Barlang-Ligetig, más-
felől Csorbáig vezető gőzmozdonyu helyi ér-
deku vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy
évre megadta a miniszterium.

Vakmerő betörést követelt el a mult héten va-
lami élelmes tolvaj városunkban. Heksch Bertalan
fűszer és csemege üzletének kirakatát este 6 és 7
óra között álkuccsal kinyitotta s néhány üveg
cognac-ot és linom francia pezsgőt elloptott. A
tettest kutatja ugyan a rendőrség, de ez ideig
még nem akadt nyomra.

— Néhai Andrássy Gyula gróf születéshe-
lyét elvitatták Gömör-megyeyétől. Késég volt ed-
dig ugyanis, hogy Oláhpatokon vagy Kassán szü-
letett-e. — Igaz, hogy Kassán lett megkeresz-
telve s ott is lett matriculálva, de ez még min-
dig nem zárja ki, hogy Oláhpatokon született
legyen, mert születése után Kassára vihették.
Vége a kassai matricula győzött, hogy 18:3.
márczius 3-án Kassán született. Andrássy Gyula
gróf tehát nem megyénk szülőite, mint eddig so-
kan hitték.

— Baromfiuszitító járvány. A földmívelés-
ügyi miniszter abból a szempontból, hogy a ba-
romfi járvány ismét szedi áldozatait, körrende-
let intézett a törvényhatóságokhoz, szabályrende-
let-tervezet kíséretében, a melynek alapján a ba-
romfiak fertőző betegségei ellen való védekezésre
szólítja föl a törvényhatóságokat. Tudomást sze-
reztünk azonban oly esetekről is, hogy vannak a
kik a pusztító járványokat takaróul használják fel
arra, hogy patkány méreggel irtásuk ki a mások
baromfiit, mint azt galádul Szustek tekintélyes
baromfi tenyésztőnk kiállításra szánt 30 darab
tyukjával tették. A tettesek nyomát már 2 hó-
napja hiába ütük.

— A csetnekvölgyi vasut megnyitása foly-
zó hó 12-én ment vége nagy ünnepegyességek kö-
zött. A ministerium képviseletében Papp Árpád
miniszteri titkár jelent meg. Csetneken a dalárda
a szózat és hymnus éneklésével fogadta a von-
atot. Nagy-Szlaboson a papirgyár melletti ven-
dégfogadó nagy termében Neumann Rafaél a
vasut engedményese fényes bankettet rendezett a
melyen nagyon sokan voltak jelen a papirgyár
résztvényesei közül, ezzel is tüntetni akartván
azon általános öröm mellett, a melyet a vasut
megnyitása a gyárnak szerzett. A banketten meg-
jelent notabilitások között ott voltak: Hámos
László főispán, Kubinyi Géza orsz. képviselő
Bornemisza László alispán, Hegyessy Sándor,
Marton János, Jurasko Jakab, Csatáry Géza,
Tikhés Károly s mások. Az első rendes vonat f.
hó 13-án indult Pelsőczről egy utassal. Ne
adja Isten, hogy az mindig egy legyen.

— Házlezerdünk gyász. A losonczy 25-ik
gyalogezredet nem várt gyász érte, midőn f. hó
6-án Budapestre utazó Kubiosz János nevű ka-
pitánya a robogó vasuton agyonlőtte magát. A
kapitány egyedül utazott egy szakaszban, s az
öngyilkosságot csak Budapestten vette észre a
vonatot átvizsgáló kalauz. Kubiosz János ka-
pitány elhunyt felett őszinte részvétünket fejez-
zük ki mi is, mert bár a szerencsétlen kapitány
cseh ember volt, — a lovagias magyar nemze-
tért — mint mondani szokta — rajongott. A leg-
kedvesebb themáinak egyike az volt, ha a magyar-
lengyel-cseh szövetségről beszélhetett. — Nyu-
godjék békében.

— Ösztöndíj iparosságoknak. A Szabóky
Adolf alapítványból az orsz. iparegyesület az idén
is ad 10 cs. és kir. aranyat ösztöndíjjul jó ma-
gaviseletű, törekvő iparosságoknak, ugyszintén
másik tíz aranyat két haladó iparosságoknak a
Posner-féle alapítványból. A pályázati kérvénye-
ket ez évi decz. 31-ikéig kell beadni az egyesü-
let igazgatóságához.

— Fogynak a kivándorlók. A január-augusz-
tusi hónapokban 1893-ban Amerikába kivándor-
lottak között 22 297 magyar volt, míg 1894. év
megfelelő szakaszában csak 5556 magyar, tehát
a mult évhez arányitva 16,741 magyarral keve-
sebb vándoroit ki.

— **Kicsiny az állomásunk.** Az utóbbi időben az áruforgalom olyannyira megszaporodott a helybeli vasúti állomásunkon, hogy igen gyakran torlódás áll be az okból, hogy az állomás területe már kicsiny és a vágányokat szaporítani kellene. Oly élénk forgalmú állomás, mint a rimaszombati, bizony megérdemelné, hogy egy kissé több gondot fordítsanak rá az üzletvezetés részéről. Ahhoz értő egyének nyilatkoztak szerinte a bajon könnyű szerrel lehet segíteni, ha még egy sín-párt fektetnek a temető felőli részén. Ennélfogva a közönség nevében felkérjük a miskolci üzletvezetőséget, hogy a bajon mielőbb segíteni sziveskedjék, s valami módon mentse meg a közönséget az áru-le- és feladás mizeriáitól, melyek már-már tűrhetetlenek.

— **Tanügyi hírek.** Dunay Ferencz tankerületi főigazgató a múlt hét elején városunkban időzött, mely alkalomból főgymnasiumunkat szemlélte meg s a tanári testülettel tanácskozott. — A gömörmezei alt. tanító-egylet rimaszombati járásköre f. hó 15 napján tartotta gyűlését városunkban, a községi fiu-iskolában, az egyleti tagok élénk érdeklődése mellett.

— **Ifjúsági-ünnepély.** Főgymnasiumunk ifjúsága tegnap (szombaton) délután 5 órakor, az intézet tornacsarnokában, a közönség élénk érdeklődése mellett szavaltai ünnepélyt rendezett. A 30 kros belépti díjakból tisztességes összeg gyűlt egybe az ifjúsági segélygyűlés javára.

— **A csetnekvölgyi vasút** hossza 24 kilométer, a magyar építő részvénytársaság ezen vasútvonalat 871 ezer forintért készítette el.

— **Halálozás.** Ecseghy Ferencz volt ügyvéd, volt 1848—49-iki honvéd, hosszas szenvedés után f. hó 16-án viradóra városunkban meghalt. Temetése tegnap délután ment végbe a róm. kath. szertartások szerint.

— **Dühöngő hírlapírók** figyelmébe. Azok a hírlapírók, kik szeretnek felelősség nélkül fogakat viesorítani és csattogatni, nagyhangon ordítani, másokat sárba rántani, magokra a nagyság biborköpenyét venni, más hírlapírókat gymnastica módra megbuktatni, s azt hinni tán, hogy ahhoz joguk van, azok kitombolhatják magukat vesztély nélkül, ill. Sándor, a meghalt czár ellen s még hozzá büntetlenül, mihez megnyugtatólag szolgáljon a következő híre: A bécsi Arbeiterzeitung III. Sándor czárból, halálakor csufot üzött, és többféle sértéssel illette. Az államügyészség pört indított a lap ellen, de a bécsi tartományi törvényszék nem adott helyet a vád-nak, azzal a megokolással, hogy a törvény csak élő s az osztrák-magyar monarchiával bensőn barátkozó uralkodó megsértését bünteti, holott a cikkek egy már meghalt személy ellen szólnak, a kinek uralkodói tevékenysége már véget ért.

— **A magyarországi tanítók** orsz. bizottsága legközelebb igazgató-tanácsi ülést tartott Somlyai József elnöklété alatt, mely alkalommal felolvasták Eötvös báró közoktatási miniszternek a tanítók nyugdíja kérdésében küldött leiratát. Az e téren országos érdeket emelt panaszok orvoslására a miniszter legközelebb ánképet hív egybe, felszólítja tehát a tanítók országos bizottságát, hogy az ő elnöksége alatt tartandó tanácskozásra oly öt tagot nevezzen meg, a kik ismerik a bajokat és az országos nyugdíjintézetnek is tagjai. E felhívás folytán az ánké tagjaiul a bizottság a következőket jelölte ki: Schneider István (Pécs), Száva János (Nagyvárad), Sinka Lajos (Brassó), Kurz Sámuel (Budapest) és Schön Bernát (Győr).

— **Az Andrássy grófok** ágyúi. A magyar kormány tudvalevőleg a híres Vajda-Hunyad várát miniatűr nagyságban akarja bemutatni az országnak. Azonban, hogy berendezése teljes legyen, elhatározta, hogy a vár belsejét korhű, 1400—1700 használt korhű butorzzal és fegyverzetrel szerelk fel. A kormány, a Gömörmezeiben, Rozsnyó mellett fekvő Kraszna-Horka Váralja várban levő műkincseket szemelte ki, a melyek az Andrássy grófok családi ereklyéit képezik. E célra nemrég a műemlékek orsz. bizottságának egyik tagja, dr. Szendrei János küldött ki Krasznahorkára, ki a számos nagybecsű ereklye közül 3 darab óriási ágyút választott, a melyek még a Ferdinánd, Rákócziak és Tököly korában szerepeltek. Ezeknek az ágyuknak az 50-es években igen nevetes szerep jutott. A midőn a Bach-korszak urai a Bezirks-Beamtereknek meghagyták, hogy Waffenpas-t (fegyverengedély) adhatnak olyanoknak, kik honvédek nem voltak, Andrássy Manó gróf 48-iki katonái követ és nemzetőr nagy zavarba jutott, nem tudta miképp mentse meg az ősi, krasznahorkai és a parnói várkastély ágyúit, a mikre nem tudott Waffenpas-t szerezni. A vasgróf nem tudott a rozsnói Bezirks-Beamterrel sem mire sem menni, felutazott tehát Bécsbe, hol éppen egy udvari bába készültek. Ezt az alkalmat akarta ki-

használni a gróf, hogy Metternich herczegnél valamit kieszközöljön; de minden igyekezete dacára sem beszélhetett vele. Manó gróf már elvezetettnek hitte ügyét, a midőn az az ötlete támadt, hogy bemutatja magát Metternich herczeg leányának. És itt szerencsésebb volt. A herczegkisasszonynak annyira megnyerte kegyét, hogy azt ígerte, hogy mindenható atyjánál az ágyuk iránt közbenjár. A szép herczegkisasszony, ki kisebb a híres lovas, Sándor Móríc gróf felesége lett, beváltotta szavát. Másnap Andrássyt a mindenható miniszter fogadta és egész készséggel állította neki ki a Kanonen-passokat.

— **Háztartás.** czimvel Kürthy Emilné urnő szerkesztésében Budapesten egy nálunk egészen új irányú és hézagpótló lap jelenik meg szép kiállítású 16 oldal terjedelemben havonként háromszor (elsején, tizedikén és huszadikán) Rendkívül gazdag tartalmából (67 állandó rovata van) csupán a fontosabbakat emeljük ki. A lap élén a nő-világ érdekeiről egy magvas irányzikket közöl, utána pedig: háztartás, konyha, lakás, fűtés, pince, házszoba, szalon, házi ipar, művészet, divat, felhőnemű szabás-varrás, kézimunka, tudomány a házban, a szépség ápolása, a nők joga, keresetforrások, a kertészet különféle nemei baromfitartás, bevásárlási források, étlapok stb. stb. rovarok gazdag tartalma nyújt hasznos tudnivalókat a háztartás minden ágából. Ezen kívül érdekfeszítő regényeket is közöl. Rendkívül kedvezmény, hogy a »Háztartás« olvasó közönségének megbízásait díjtalanul elvégzi. Előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt és negyedévre 1 frt 50 kr, amely a kiadóhivatathoz Magyar Nyomda Budapest, VIII., József-utca 45 sz. alá küldendő.

— **A buza ára.** Bernát István dr. a buza-áraról egy füzetet írt, a melyben bebizonyítani igyekszik, hogy a buza árának csökkenését nem a túltermelés, hanem csak a papíron kötött, de tényleg le nem bonyolított határidő és különböző ügyletek hozzák létre. Ily uton mesterségesen alakítják a börzén az árakat, ahol mindig van áru, de soha nem oly mennyiségben, mint a mily mennyiségről történik a kötés. Megengedjük, hogy az irreális különbözőzeti ügyletek támadás tárgyát képezik ugyan minden oldalról, s kétségtelen, hogy a törvényhozás azokat korlátozni fogja, — de azért minden plausibilitás mellett is nem eléggé meggyőző, hogy ezen ügyleteknek az egész világ piacainak áralakulására olyan kizárólagos döntő befolyása lenne, mint a hogy a füzet mondja.

— **Nemcsak a tűz,** hanem a szellemi táplálék időszerű élvezése is kellemes meglepetést hoz az ember testébe, sőt e tűz által csak külsőleg melegedünk, míg jeles olvasmányok erőt, bátorságot és életkedvet öntenek a művelt és érző ember lelkébe is. A »Képes Családi Lapok« már régóta régén rászolgált arra, hogy szellemi élvezetként fogadják úgy az uri osztály, mint a polgárság körében. A 46-ik szám tartalma élénk bizonyosságra a fentirtaknak. E számba irtak Tolnay Lajos, Szentessy Gyula, Sipulusz, Hullám, Szendrőy Cyrill, Sirály Lajos, Cserneczky Gyuláné, Oláh György, Vámos Dezső és Miskoiczky Henrik. A »Képes Családi Lapok« előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal. V. Vadász utca 14. szám saját házában, Budapesten.

CSARNOK.

A migraineskor.

(Folytatás.)

Migrainjeről panaszok Flóra kisasszony mindenkinek, falaknak és virágoknak, madárnak és embernek és nincs könyörület sehol.

Fáj az még az álomban is. Okozza a magány, úgy mint a társaság, vigasztaló szó és jó tanács. Rózsa kehelyből, fakadó virágról migrain száll fel, de ha menyasszonyi virágokba fonhatná a virágokat, oh akkor elmulna minden migrain.

Flóra migrainje egy nap csodálatosan elmúlt. A szokott torna porciót kiöntötték, a szokásos veszekedést szobalánnyal, szakácsnéval elhagyta. Sovány arca vidámabb lett, a zongorához is hozzá ült egy egy víg dalt játszott rajta, dudolgot, a virágot is megöntözte, de leginkább a tükörbe nézegette magát.

Ezt a nagy változtatást egy ártatlan papírlap okozta. Egy meghívó »lámpa bála« A szomszéd falu bölcs atyái nem elégedtek meg a hold és csillag fényvel, de hogy bizonyos állapotban kényelmesebben találjanak haza felé, elhatározták a lámpák felállítását. A fedezendő költségekre pedig genialis leleménységgel lámpa bált rendeztek. Ennek meghívója vitáta fel Flóra kisasszonyt.

Egy bál, egy bál, mi a régi fényt juttatja eszébe, egy bál, hol fényben lehet és láthatóvá lesz az ember, egy bál, hol csillogni lehet a tolettellel, egy bál, hol még bálkirályné is lehet. Oh milyen fenséges lesz!

Migraines korszaknak édes virága ez Olyan mint pusztuló őszzsel egy kedves meleg nap. Minden oly szomorú, oly bú, sárga levelek fedik be az utakat, hervadtan fekszenek a földön virágszirmok, sárgul a mező hajdan zöld pázsitja, ékesség nélkül van a kiskert, csupaszon állanak a fak, mégis, mégis ebbe a haldokló világba életet önt a nap melege, mégis azt a kopott világot aranyossá teszi a nap fénye.

Oh, milyen kedves is késő éjjel ilyen szép nap. A szálló fehér fátol csöndesen csillog a fák koronáján; egy menyegzőre siető menyasszony. Sietünk ki a szabadba, az öröm elnyomja fájdalomunkat s nem gondolunk arra, hogy holnap már hó takarhat mindent. A reménytelenségben reménykedünk.

Ilyen reményt hozott Flóra kisasszonynak is az a kis meghívó. Elfelelte bár születése napját; csak reménykedni tudott. Hátha, hátha valami szerencse megozza a jó fordulatot. A boldogság után sovargó szív mindenhez kapaszkodó álmaival reménykedett.

A hajdani fényálmok gyöngé mása tért vissza. Nem a hódítottak legiójának fényes, aláztos seregére, hanem csak egyre gondolt. S miért nem lehetne ez az egy épen az, az a báró.

Ott biztosan találkozok vele samit nem hozott meg hosszú idő, miért nem hozhatná meg a pillanatot.

Velamennyi átolvasott regény hősnője elvult szeme előtt. Mind boldog lett; miért ne lehetne ő boldog?

A remény napról-napra erősödő szála üdőbbé tette arcát s öt évet lemosott évei számból. Öt év minusz az évekből, tíz év plusz a fiatalosodásban.

Ezzel a pluszszal ment a lámpa bála Flóra kisasszony.

A bála a nagy állást ékesíték föl. Földjét kihordták sárga földdel, az oszlopokat teleszőgezték fenyőfagallyakkal, a fal fogyatékoságait s a jászlatokat ponyvával takarták el. Lámpákat bőven akgtattak szanaszét, ahogy gunyulódjon valaki, hogy a lámpaból lámpások nélkül szűkűlködött. A bejáratoknál nagy kamaszok állottak óriási husángokkal, hogy az erőszakoskodókat visszatartsák. A visszaszorítottak azután egy állottak bosszút, hogy nagy köveket dobáltak az állás, most bálterem tetejére. Szerencsére szilárd alkotmány volt.

A helybeli cigánybanda húzta a talp-alá valót.

Ime ilyen bálban fog szerepelni Flóra kisasszony, ez a nap volt késő őszenek utolsó virágzása.

A vendégek gyülekeztek. A hosszú lózákon helyezkedtek el a bekecses mamák s s zsiros haju apák. A fiatalok két szögletben állott. Susogtak, nevetgéltek, kacsingattak. Különösen a gombos dolmányos legénység mozgolódott úgy, mintha meg akarta volna rohanni a patyolat ingválakból ingerlékenyen előkacsingató fehér karu lányokat.

Várni kellett pedig, míg az urak megérkeznek.

Az intelligencia lassan szállingózott. Egy szomszéd falubeli földbirtokos, ki nagy trunksos híreben áll és jó tánczos, már megérkezett s a fekete sereget oktatta a ritmus törvényeire. Ott volt már egy más is, kinek hosszú haja van, mit azért hord, hogy festőnek látszassék, különben mázolni szokott is; lackcipőjét bámulta és azon gondolkodott, hogy miért nem esik eső, holott neki egy genre képénél patakra volna szüksége.

Végre elsötétültek a lámpák, mennyei illat támadt és ruhasusogás; Flóra, Les Florus nagysám érkezett meg.

A trunksos híreben álló földbirtokos mosolygott, de azért tovább oktatta a fekete muzikusokat; a nagy haju gondolkodott, hogy menjene mulattatni a kisasszonyt. Végre abban állapotott meg, hogy ritka modell egy »ősi hervadás« genre-képhez, tehát megnézi.

Flóra kisasszony mekkönyvebbülten mosolygott s ezzel egy pár társa le is foglalta. Mosolygott, beszélt megszakítás nélkül nevelő intézeti életéről (mintha csak egy éve lett volna), pajtáskodásairól, hogy hány udvarlója volt, mennyi szerelmes levelet csempésztek be hozzá; beszélt báljairól, hányval tánczolt, hányan vallottak szerelmet neki, beszélt újsági cikkekéről, báli tudósításokról, melyekben neve mindig elől, ritka betűvel volt szedve. Ezután rátért a művészetekre, tánczra, festészetre. Ezen a beszédjén nagyon meglátszott, hogy régen koptatja már nagyon ezeket a frázisokat. Különösen imádja a festészetet, mi a remeket állítja élénk. Őt is egyszer leakarta Cleopátrának festeni egy festő, aki most már híres, hanem akkor még nagyon kicsiny

